

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Сливен, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря РОСИЦА ПЛ. ДЗОБЕЛОВА
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20222230103758 по описа за 2022 година

В исковата си молба С. В. В. от Сливен излага, че от съвместното му съжителство с Д. П. П. се родила, на 19.03.2020г., дъщеря им В.. Също, че в резултат на конфликти помежду им и други причини, се стигнало до раздялата им през м.юли 2022г., като останали неуредени отношенията им касателно упражняването на родителските права върху детето, личните отношения с него и издръжката му. Разрешаването им според мъжа е наложително, тъй като майката възпрепятства контактите с дъщеря му. Поради това претендира упражняването на родителските права върху нея да бъде предоставено на ответницата и при нея да е местоживеенето на момичето, но на него да бъде определен режим на лични отношения с В., както и да бъде осъден да ѝ заплаща издръжка от 220лв. месечно.

В своевременно депозирания писмен отговор Д. П. излага доводи за допустимост и частична основателност на предявения срещу нея иск. Счита, че не е дала повод за предявяването му, тъй като не само не е препятствала бащата да се среща с дъщеря си, но и е насърчавала тези им контакти. Иначе е съгласна тя да упражнява родителските права върху детето и местоживеенето му да е при нея. Предлага обаче свой „прочит“ на режима на лични отношения между С. В. и малката В., както и намира, че издръжката, която трябва да заплаща той за нея, следва да е в значително по-висок от предлагания от него размер, а именно- 350лв. месечно. Във връзка с последното развива подробни аргументи.

Двете страни претендират разноски.

В проведеното по делото съдебно заседание се представляват от пълномощници-адвокати, като заетите от тях в писмен вид позиции останаха непроменени.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено

от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото обстоятелството, а то се установява и от официален свидетелстващ документ- удостоверението № 6733200536, че страните по делото са родители на детето В. С.ова В.а, род. 19.03.2020г.

Не е спорно също, че Д. П. П. и С. В. В. са живяли в условията на фактическо съпружеско съжителство, както и че от няколко месеца са се разделили, като момиченцето е останало при майката и понастоящем е при нея.

То посещава, при това редовно, начиная от м.април 2022 г., детска ясла- №6, намираща се в гр.Сливен, на ул.“Халката“№ 38, видно от служебната бележка изх.№ 16/18.08.2022г.

От друг представен с исковата молба документ- удостоверение изх.№ 2022-0070/ 18.08.2022г., се установява, че С. В. работи в „Еко асорт“, като в последните дванадесет месеца е получавал трудово възнаграждение в приблизителен брутен размер от 1 260лв, а нетен- 1100лв.

От документът, представляващ листи № 37 и сл. от материалите по делото се установява, че на 28.11.2019г. С. В. е сключил с ОББ АД договор за кредит в размер на 100 000лв., за закупуване на жилище, като следва да го издължи за 336 месеца.

Като писмено доказателство е приет документ, наречен „Справка за дейността на Васил С.ов В., с ЕГН ***** ...“. Издаден е от МЗХГ и от него се установява, че за стопанската 2020/2021г. той използва земеделска площ от общо 15.5207дка , от която около половин декар е засята с череши, а останалата- с праскови. Не е спорно, че този мъж е бащата на ищеца.

От анкетният формуляр, представляващ лист № 45 от делото се извлича информацията, че площта Васил В. ползва под наем.

От изготвения от отдел „Закрила на детето“ при дирекция „Социално подпомагане“ - Сливен доклад се установява, че жилището, в което живеят Д. П. и детето В. е на адрес Сливен, бул.“Хр.Ботев“№ 45, вх.“Г“, ет.1. Собственост е на родителите ѝ и се състои от хол, кухня, спалня, тераса, баня и тоалетна в общо помещение. Жилището, което обитава С. В. е негова собственост и се намира на адрес Сливен, ул.“Гаговец“№1. Състои се от хол с кухня, спалня, детска стая, тераса, баня и тоалетна в общо помещение. Хигиената и в двата апартамента е добра.

Установява се също, че ответницата е съобщила, че работи като чистачка и получава месечно възнаграждение от 750лв. Също, че тъй като е обект на социално подпомагане, получава семейни помощи от 50лв. месечно. Мъжът пък е съобщил доход от труд от 1 050лв. на месец.

Събрани бяха гласни доказателствени средства, чрез разпита на по един свидетел, осигурен от всяка от страните. От отговорите на Р. С.ова В.а- майка на ищеца, съда приема, че малката В. често е оставяна от родителите си на нейните грижи или на грижите на

майката на ответницата. Също, че между С. и Д. често са възниквали скандали. От показанията на тази свидетелка, както и от показанията на свид. Мара Колева П.- майка на Д. П. съда приема, че последната учи за детска учителка в Техническия колеж в гр.Сливен. Съдът приема и че ищеца е полагал грижи за детето- както в присъствието на Д. П., така и в нейно отсъствие- когато е бил сам с детето и със своята майка. Установява се и че ищеца и ответницата поС.но поддържат контакт помежду си във връзка с дъщеря си. От показанията на свид. М.П. съда установи още, че не веднъж ответницата е давала малката В. на С. В., като той е водил детето в парка, ходил е с него в с.Мечкарево- явно при родителите си. С оглед на това е потвърдено според съда показанието на първата свидетелка, че сина ѝ е водил внучката ѝ на село, при тях. Това по думите на свид. П. се е случвало винаги, когато С. пожелае, като никога не е имала притеснения от този факт- че предава детето на бащата.

Тези свидетелски показания съда кредитира. Те са дадени от лица, попадащи в кръга от лица, изброени в чл.172 от ГПК, но не и в хипотезата на тази правна норма, защото не се установи в случая показанията да са дадени в резултат на заинтересованост от изхода на делото.

При така установената фактическа обстановка съда прави следните правни изводи:

Предявен е иск с пр.осн.чл.127 ал.2 от Семейния кодекс.

Страните по делото са родители на дете, малолетно, родено от фактическото им съпружеско съжителство. То вече е преустановено, като до момента съд не се е произнасял по въпросите/не ги е разрешавал, кой от двамата да упражнява родителските права върху детето; местоживеенето му; режима на лични отношения на другия родител с него, както и издръжката, която ще трябва да заплаща за него. По част от тях между съпрузите не само не съществува спор, а и е налице съгласие. Поради това съда ще предостави на майката-ответницата упражняването на родителските права върху малката В. и при нея ще определи местоживеенето ѝ. Това ще е в интереса на детето, защото то е от женски пол и на ниска възраст; липсват по делото доказателства, а дори и твърдения, че майката не е пригоден родител, а и от социалния доклад се установи, че в жилището, в което живеят тя и детето, са създадени добри битови и хигиенни условия. Така също, установи се- от свид.показания, че майката учи, за детска учителка, но от същите тези показания се установи и че обучението ѝ е на привършване. Така също, Д. П. среща подкрепата и помощта на майка си и при гледането на детето.

За режима на лични отношения на детето с баща му-ищеца: безспорно е, че такъв трябва да съществува и да се реализира от родителя, който няма да упражняване непосредствено родителските права. Между майката и бащата на В. е налице разногласие, като ответницата предлага, за разлика от ищеца, той да го осъществява, до навършването на петгодишната ѝ възраст, всяка нечетна седмица от годината, от 08.00ч. до 18.00ч. в събота и също от 08.00ч. до 18.00ч. в неделя, в нейно присъствие, което изискване/мярка да отпадне след това, но пък за след навършване на 5г. от детето се предлага по-ограничен времеви

обхват на „текущия“ режим- да е само в неделния ден на всяка нечетна седмица. Съдът /както и ищеца/ намира, че в случая не е необходимо да се прилага чл.58 ал.9 от СК. Искането си в този смисъл Д. П. не толкова аргументира, а заявява ултимативно. От друга страна, не се събраха по делото доказателства да съществува причина, изискваща присъствието на майката във времето, в което бащата осъществява режима си на лични отношения с детето. Дори са налице доказателства- отново свидетелски показания, при това на майката на ответницата, че тя лично неколкостранно и всъщност- винаги когато С. В. е поискал това, му е предавала детето, без никакви притеснения. При това положение съда намира, че следва да се зачете искането на бащата. Предложеният от него режим на лични отношения отдавна се е установил като „обичаен“ при сходни дела, тъй като се определя от съдилищата в преобладаващите случаи. Съдът единствено още стесни времеви отрязък, защото прецени, че детето следва да бъде връщано на майката в по-ранен от 20.00ч. час, за да може тя бъде с него в част от вечерта на неделния ден; да го подготви за детска ясла или детска градина на следващия ден и т.н.

За издръжката на детето: тя е безусловно дължима, а размера ѝ не може да по-малък от 1/4 от минималната за страната работна заплата - чл.142 от СК. Размерът на издръжката за дъщеря им В. е другият спорен между страните по делото въпрос.

Прието е, а то е и оправдано- житейски и юридически, размера на издръжката да се определя според нуждите на правоимащия и възможностите на задълженото лице да я заплаща. От доказателствата по делото се установиха доходи на родителите предимно от труд. Този на ответницата е 750лв. месечно, а на бащата- 1050-1100лв. Към тях следва да се добавят получаваните от Д. П. Семейни помощи от 50лв. месечно, с което дохода ѝ става приблизително 800лв., а за бащата- 40лв. наем за зем.земя, но той оказва пренебрежимо малко влияние върху дохода му, защото е наем за зем.земи, но годишен. В писменият отговор е въведено твърдение, че самия С. В. обработва и сам прибира доходите от 15 дка плодни дръвчета, но доказателства за това не се събраха. От доказателствата по делото се установи единствено, че баща му е регистриран като ползвател на тази градина/от череша и праскови/. В писменият си отговор П. прави искане за издръжка за детето от 350лв., докато в исковата молба е предложен размер от 220лв. месечно. Съдът е на мнение, че в случая дължимата от бащата издръжка трябва да се приближава по-скоро до предложението от него размер, а не от ответницата. Така е, защото не се доказва необходимост от задоволяване на особени нужди на детето В. от издръжка. Поради това и предвид възрастта му и доходите на двамата родители, съда приема, че ако и да живеяха заедно те биха отделяли за него до 400лв. месечно, които ще са достатъчни, за да се посрещнат основните му потребности. Тъй като дохода на ищеца е по-голям от този на ответницата, а и защото тя полага непосредствените грижи за детето, участието на бащата в издръжката с парични средства следва да е по-значимо от това на майката. Ето защо според съда той следва да заплаща издръжка от 250лв. месечно, а разликата до 400лв., т.е. 150лв., следва да се осигури от майката.

По въпросът за разноските- такива претендират и двете страни, а с оглед изхода на

делото и двете имат право на такива. Ищецът има право на разноси и защото съда не е съгласен с изявлението на ответницата, че тя с поведението си не е давала повод за образуване на делото. Както е видно от писмения ѝ отговор, а също и от останалите предприети от нея процесуални действия, по половината от поставените за разрешаване с разпоредбата на чр.127 от СК въпроси е налице спор между нея и ищеца. Така също, за да бъде освободена от отговорност за разноските, направени от ищеца, тя трябва да признае иска, но в случая П. не го стори, а дори и оспорва иска в някои негови части. Според съда, страните имат право на разноси, но само за онези части от иска, които бяха спорни. Така е, защото ако между тях не съществуваше спор по никой от поставените за разрешаване с чл.127 от СК въпроси, те биха предложили на съда извънсъдебното си споразумение, което съда единствено да ободри, при което разноските им щяха да са само за заплащане на държавна такса за образуване на делото. Това означава, че въпроса съда ще разреши в „рамките“ на половината от сторените от всеки от тях разноси /защото само половината от поставените за разрешаване с чл.127 ал.2 от СК въпроси са спорни – за режима на лични отношения на бащата с детето и за размера на издръжката, която трябва да му заплаща/.

Разноските на ищеца са за заплатени от него държавна такса за образуване на делото- 25лв. и адвокатско възнаграждение на пълномощника му- 500лв. На осн.чл.78 ал.1 от ГПК му се следват 225.08 лв.

Разноските на ответницата са за заплатено от нея на пълномощника ѝ-адвокат възнаграждение- 600лв. На осн.чл.78 ал.3 от ГПК ѝ се следват разноси от 192.86лв.

Водим от изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

На осн.чл.127 ал.2 от ГПК предоставя упражняването на родителските права върху малолетното дете В. С.ова В.а с ЕГН: *****, с акт за раждане № 0536/ 20.03.2020г. на община Сливен, на майката Д. П. П. с ЕГН: ***** и съдебен адресат: адв.М.П. от СлАК, а на бащата С. В. В. с ЕГН: ***** и съдебен адресат адв.Ш. от АК Бургас **ОПРЕДЕЛЯ** режим на лични отношения с детето, както следва: свободен- винаги когато между двамата родители съществува съгласие, а задължителен: всяка първа и трета седмица от месеца, от 09.00ч. на съботния ден до 18.00ч. на неделния, с преспиване; на два пъти през лятото- за по 15 /петнадесет/ дни, когато майката не ползва платен годишен отпуск, както и през Коледните и Новогодишните празници на всяка четна година, а на всяка нечетна- през Великденските празници.

ОПРЕДЕЛЯ местоживее на детето В. С.ова В.а с ЕГН: ***** при неговата майка Д. П. П. с ЕГН: *****.

ОСЪЖДА С. В. В. с ЕГН: ***** **да заплаща** на малолетното дете В. С.ова В.а с ЕГН: *****, чрез неговата майка и законен представител Д. П. П. с ЕГН: ***** ежемесечно издръжка в размер на **250лв.** /двеста и петдесет лева/, ведно със законната лихва

за всяка закъсняла вноска, до настъпването на правопроменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства.

Издръжката се дължи от 01.09.2022г. и следва да се заплаща до 10-то число на месеца, за който се дължи.

ОСЪЖДА Д. П. П. с ЕГН: ***** **да заплати** на С. В. В. с ЕГН: *****, на осн. чл.78 ал.1 от ГПК разноси по делото от **225.08лв.** /двеста двадесет и пет лева и осем стотинки/.

ОСЪЖДА С. В. В. с ЕГН: ***** **да заплати** на Д. П. П. с ЕГН: *****, на осн. чл.78 ал.3 от ГПК разноси по делото от **192.86лв.** /сто деветдесет и два лева и осемдесет и шест стотинки/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва по следния начин- пред Сливенски окръжен съд, но чрез районния съд, с въззивна жалба, която трябва да се подаде в двуседмичен срок от връчването му на съответната страна.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____